

Firari Şiirin Çürük Karanfili

— tutsak yelve · 13 Ocak 2020

..

yazıyı bitirdim
şiir olacaktı yalnızlığa

bölük pörçük esinler tutsaklığında pranga pası tümceler
hafıza yansıması yenikti mahmur serçe parmağı adına
düştü klavyeden kırıldı kahve fincanı gibi yüreğin

hüzzam dizelerle ezgiler düşürdüm kulağıma-hâlâ meşk eder tınısı
şairler bilir kayıp şiir acısında s'olan kasvet-i güneşsiz içimi

!

affet köprüsünde mağrur bir yalvarıştı intiharım
dünün gözlerini sildi gökkuşağı renkleri
henüz ölmedi ;
senimle kalan mum ışığı gölgeleri

razıydın sanki düğümlü günün ağrısına
fıyonksuz katlandı vuslat sevdalı düşümün armağanı gözlerinde
ellerimiz tutuştu ayaz ışığın ortasında ılık ılık aktı yüreğim içine özlemin kanıtı

bir bir tık'andı tenin ç'özüm huylu nemli gözenekleri
gıyotün kesigi rüzgarı getirdi çağ yangını harfleri
ekabir sanatım soyut şiddeti fırça darbesiyle resimliyor sepya aşkına

se-vi-yo-rum çok ;
arabesk itibarına ümitsiz suikast hecesi değil
korkularım da
mezarlığın bâkir toprak yoldunda ıslık çalmıyor inan

netameli rüyaları terk ediyor güncemin satırları
b'ekliyor seni köşe başı ağlamalarına...